

Finansdepartementet
103 33 Stockholm
Att: Martina Löfstrand

Stockholm
2019-04-08

Ert dnr
Fi2019/00362/S3

Vårt dnr
2019/018

Remissvar angående promemorian Nya anståndsregler i vissa gränsöverskridande situationer samt ändring av reglerna om periodiseringsfonder och ersättningsfonder vid utflyttning

Näringslivets Regelnämnd NNR har beretts tillfälle att avge yttrande över ovan nämnd remiss och anför följande;

Bakgrund

När fysiska och juridiska personer byter hemvist inom EES-området sker enligt dagens regler en beskattning av de tillgångar som medförs vid flytten (utflyttningsbeskattning). Tillgångarna ska beskattas som om de hade avyttrats mot en ersättning som motsvarar marknadsvärdet.

Nu föreslås i promemorian ändringar i skatteförfarandelagen (2011:1244) för att svenska bestämmelser om anstånd i samband med utflyttningsbeskattning ska leva upp till de krav som följer av artikel 5 i rådets direktiv mot skatteundandragande (EU) 2016/1164. Ändringarna skulle ge ändrade möjligheter till anstånd i samband med utflyttningsbeskattning. Bland annat föreslås att högsta tillåtna anståndsbelopp ska minskas med en femtedel för varje år som nytt anstånd beviljas, innebärande att anståndet upphör helt efter fem år.

NNR konstaterar att reglerna för att motverka skatteundandragande går emot viktiga principer inom skatterätten såsom realisationsprincipen som innebär att beskattning av en tillgång ska ske när den avyttrats och värdet därmed realiserar. Vidare medför reglerna mot skatteundandragande att värdenedgångar efter tidpunkten för utflyttning, på de tillgångar som utflyttningsbeskattas, inte beaktas. Ett företag kan således beskattas under fem år i rad med utgångspunkt i ett värde som gällde vid utflyttningsstillfället men som i värsta fall är helt uttraderat p.g.a. händelser som inträffat därefter.

Problembeskrivning

I promemorian föreslås bl.a. ändringar när det gäller ställande av säkerhet och ränta på anståndsbeloppet vid uttagsbeskattningen p.g.a. utflyttning. Dock saknar NNR en redovisning av data som tyder på att det skulle föreligga svårigheter att driva in skatten på de förfallna anståndsbeloppen. Behovet av dessa föreslagna åtgärder behöver således utredas innan regeringen kan gå vidare med förslaget.

Överimplementering

NNR noterar exempelvis följande exempel på överimplementeringar av direktivet mot skatteundandragande.

Utkrävande av säkerhet

Enligt direktivet mot skatteundandragande i artikel 5.3 finns en möjlighet att kräva säkerhet om det finns en ”påvisbar och faktisk risk för utebliven uppbörd”. I förslaget till den svenska bestämmelsen anges att krav på säkerhet kan ställas om det ”kan antas att skatten eller avgiften inte kommer att betalas i rätt tid”. Det finns en tydlig skillnad i innebörd mellan de två olika sätten att uttrycka kraven på risk-nivån (påvisbar och faktisk risk kontra kan antas). NNR menar att skillnaden utgör en tydlig överimplementering som det inte redovisas några skäl för i promemorian. NNR avstyrker denna överimplementering.

Överföring av tillfällig natur

Enligt artikel 5.7 i direktivet ska regler om utflyttningsbeskattning inte tillämpas på överföring av vissa tillgångar förutsatt att tillgångarna inom 12 månader ska återgå till överförarens medlemsstat. I promemorian görs bedömningen något undantag för överföringar av tillfällig natur inte behövs vid den svenska implementeringen, dock utan redovisning av några starka skäl för detta. NNR menar att detta utelämnande av en regel om överföringar av tillfällig natur utgör en överimplementering som måste motiveras med starka övertygande skäl. Promemorian måste kompletteras i detta avseende.

Retroaktivt ikraftträdande

De nya föreslagna reglerna avses innebära att ett nytt anståndsbesluts söks för varje nytt år, i upp till 5 år, efter den ursprungliga anståndsansökan. Detta menar Regeringen kan innebära att ursprungliga anståndsansökningar som beviljats före ikraftträdandet 1 januari 2020, efter 1 år ska infogas i det nya systemet och minskas med en femtedel till dess att de upphör. Detta skulle stå i strid med förbudet mot retroaktiv skattelagstiftning genom att de villkor för anstånd med skatt som gällde för en ansökan som blev beviljad före 1 januari 2020 ska efter en kortare tid (1 år) upphöra att gälla enligt de villkor som gällde vid beviljandet. NNR menar att detta är en överimplementering av direktivet som det inte har angivits några starka skäl för. NNR avstyrker införandet av en regel som strider mot förbudet mot retroaktiv skattelagstiftning.

Slutsats

NNR finner att promemorian innehåller förslag som innebär överimplementering i flera fall och menar att överimplementering som huvudregel bör undvikas då det leder till ökade olikheter och minskad transparens om vilka regler som gäller på den inre marknaden och konkurrensaspekten. Vid övervägande att överskrida miniminivån måste konsekvensutredningen innehålla en motivering till varför, en beskrivning av vilka genomförandeåtgärder som föreslås och en bedömning av vilka effekter detta får för företag. NNR finner därför att förslagen behöver ändras så att direktivets miniminivå uppnås och inget

utöver detta. Direktivets miniminivå kan dock frångås i vissa fall om starka skäl härför finns och kan redovisas i underlagen.

Näringslivets Regelnämnd NNR

August Liljeqvist